

מגילת אסתר

עיבוד: מרגלית קונשטוק שירה אקרמן שמחוביץ

פרק א' - משתה המלך אחשוורוש

לפני הרבה שנים, בממלכה רחוקה וגדולה אשר שמה הנה פרס ומדי, היו מלך ומלכה – המלך אחשוורוש והמלכה ושתי.

הם גרו בארמון גדול ומפואר בשושן הבירה. רצפת הארמון הייתה עשויה משיש משובץ באבנים יקרות. היו בארמון עמודי שיש וביניהם היו תלויים וילונות מבדים מיוחדים ויקרים בצבעי אדום, סגול ולבן שהיו קשורים בחוטי כסף וזהב. גם הספות היו מזקב ומכסף, וכך גם כלי האוכל וכלי ההגשה – הפול היה עשוי מכסף ומזהב.

יום אחד החליט המלך לערוך חגיגה גדולה, משתה. הוא הזמין אנשים חשובים מפול הממלכה כדי להראות להם את הארמון המפואר שלו.

גם ושתי המלכה הייתה עסוקה. היא עשתה משתה לנשים בארמון. אחרי שבעה ימי משתה אמר המלך למשרתים שלו:

"הביאו את ושתי המלכה למשתה שלי. אני רוצה שכולם יראו כמה יפה המלכה שלי". אבל המלכה ושתי לא הסכימה לבוא.

אחשוורוש כעס מאוד ושאל את היועצים עוזרים שלו: "מה לעשות עם ושתי המלכה שלא הסכימה לעשות את מה שבקשתי?" ענו לו היועצים: "הסר ממנה את כתר המלכות ותן אותו למלכה חדשה, מלכה טובה ממנה".

המלך עשה את מה שהציעו לו יועציו וגירש את ושתי מן הארמון.

פרק ב' – אסתר ומורדכי

למחרת, כאשר המלך כבר לא כעס, הוא זכר את ושתי ואת אשר עשתה, ואת העצה של יועציו לגרש אותה מן הארמון. באו אליו המשרתים שלו ואמרו לו: "נשלח שליחים לכול מדינות הממלכה להודיע שהמלך מחפש מלכה חדשה, והנערה שהמלך יאהב תהיה מלכה במקום ושתי". השליחים יצאו לדרכם.

באותם הימים, גר בשושן הבירה איש יהודי ושמו מורדכי. למורדכי הייתה בת דוד ושמה אסתר. היא הייתה יפה מאוד.

יום אחד הגיעו שליחי המלך אל ביתו של מורדכי, ראו את אסתר וביקשו ממנה לבוא אל הארמון. בארמון אף אחד לא ידע שהיא יהודייה כי מורדכי אמר לה לא לגלות לאף אחד.

כך היה מורדכי הולך ליד חצר הארמון כדי לבדוק מה שלום אסתר. כאשר המלך ראה את אסתר, הוא התאהב בה ושם כתר מלכות על ראשה. אחשוורוש שמח מאוד ועשה משתה גדול נוסף - משתה לכבוד אסתר המלכה.

יום אחד, כאשר מורדכי ישב בשער הארמון, הוא שמע שניים משומרי המלך, מתכננים לפגוע באחשוורוש. מורדכי סיפר לאסתר המלכה את מה ששמע, והיא סיפרה למלך. אחשוורוש העניש את שני השומרים וביקש מהסופרים שלו לכתוב את מה שקרה בספר הזיכרונות שלו, שבו הוא היה כותב דברים חשובים שקורים בממלכה.

פרק ג' - המן הרשע ומזימתו

בימים ההם, האיש החשוב ביותר בממלכה אחרי אחשוורוש היה המן. המלך היה מתייעץ איתו בכול דבר. אחשוורוש ציווה על כולם להשתחוות להמן, ורק מורדכי לא השתחוה. ראה המן שמורדכי לא משתחוה לו והוא קעס מאוד. הוא החליט להעניש לא רק את מורדכי, אלא גם את כול העם של מורדכי – את היהודים. המן הפיל פור (עשה הגרלה), כדי לבחור את היום בו יבצע את התוכנית שלו. רק אחר כך הוא אמר למלך: "ישנו עם אחד מפוזר בין כול המדינות בממלכה. יש לו מנהגים משלו והוא לא מקיים את החוקים שלך. אם המלך יסכים אכתוב

פקודה להרוג את כולם!"

המלך הסיר את טבעתו, מעל ידו, נתן אותה להמן, ואמר לו: "אתה יכול לעשות בעם הזה כרצונך." המן שלח את הפקודה לכול מדינות הממלכה. ובעיר שושן, כול יהודי ששמע על הפקודה היה עצוב ומבולבל.

פרק ד: תוכניתה של אסתר

מורדכי שמע על צו המלך, קרע את בגדיו וצעק צעקה גדולה. המשרתים שמעו את מורדכי, ראו את בגדיו, וסיפרו מיד לאסתר. אסתר לקחה בגדים חדשים ושלחה אותם למורדכי עם המשרת שלה. אבל מורדכי אמר למשרת: "אני לא צריך את הבגדים האלה! אמור לאסתר שדבר נורא עומד לקרות לעם שלה." הוא סיפר לו על התוכנית של המן וביקש שאסתר תיגש אל המלך כדי לבקש את עזרתו לפני שיהיה מאוחר מדי. המשרת חזר לאסתר ומסר לה את מה שמורדכי ביקש. ענתה אסתר: "לא אוכל לגשת למלך לבקש את עזרתו כי מי שבא אל חצר המלך בלי הזמנה מסכן את חייו, חוץ ממי שהמלך יושיט לו את שרביט הזהב. אם אגש עכשיו למלך - חיי בסכנה!"

חזר המשרת אל מורדכי ומסר לו את דברי אסתר. ענה לו מורדכי: "תגידי לה: אסתר, את חייבת להתגבר על הפחד. את המלכה ואת חייבת להציל את העם שלך. מי יודע אם לא בשביל זה נבחרת להיות מלכה!"

חשבה אסתר ואמרה למשרת: "חזור אל מורדכי ואמור לו: 'אסוף את כול היהודים בשושן הבירה. שלושה ימים אל תאכלו ואל תשתו, וגם אני והמשרתות שלי - כולנו נצום, ואז אבוא אל המלך, גם ללא הזמנה.' ומורדכי עשה את כול אשר אמרה לו אסתר.

פרק ה: משתה אסתר והתוכנית להצלת העם

עברו שלושה ימים. אסתר לבשה בגדי מלכות ונכנסה לחצר המלך ללא הזמנה. המלך הושיט לה את שרביט הזהב ושאל אותה: "מה לך אסתר ומה בקשתך? עד חצי המלכות אתן לך." ענתה לו אסתר: "בוא היזום עם המן אל המשתה שאני עושה."

בערב, הגיעו המלך והמן אל המשתה ושוב שאל המלך את אסתר: "מה בקשתך? עד חצי המלכות אתן לך." ענתה אסתר: "בוא עם המן אל המשתה שאעשה מחר." יצא המן מן המשתה שמח וטוב לב.

כשעבר בשער המלך הוא ראה את מורדכי יושב, לא קם ולא זז. המן כעס מאוד! הוא נכנס לביתו ואמר לבניו ולזרש אשתו: "אני השר החשוב ביותר בממלכה, יש לי הרבה כסף ומשפחה גדולה, אבל כשאני רואה את מורדכי, כול זה לא שווה- הוא יושב לו בשער הארמון ואינו משתחוה לי!" אמרה לו זרש: "יש לי רעיון! תלה אותו על עץ גבוה! ואז לך לשמוח עם המלך במשתה של אסתר המלכה."

הרעיון של זרש מצא חן בעיני המן והוא הכין עץ כדי לתלות עליו את מורדכי.

פרק ו: בלילה נדדה שנת המלך

בלילה ההוא המלך ניסה להירדם ולא הצליח. הוא נזכר בספר הזיכרונות שלו, וביקש שיקריאו לו ממנו סיפורים. כך מצאו את סיפור מורדכי שהציל את המלך.

שאל המלך: "מה עשינו למורדכי לאות תודה?" ענו לו משרתיו: "כלום. לא עשינו דבר."

בדיוק באותו הרגע בא המן לחצר וביקש לדבר עם המלך על העץ שהוא הכין למורדכי.

שמע המלך רעש ושאל: "מי בחצר?" אמרו לו משרתיו: "זה המן." אמר המלך: "שיבוא."

נכנס המן ולפני שהספיק לומר מילה פנה אליו המלך בשאלה: "מה כדאי לעשות לאיש שהמלך רוצה להודות לו?" המן היה בטוח שהמלך מתכוון אליו וענה בקול נרגש: "הלבישו את האיש בבגדי מלכות, הרפילו אותו על סוס אביר והזליכו אותו ברחובות העיר. ואחד השרים ילך לפניו ויקרא: ככה יעשה לאיש אשר המלך רוצה להודות לו."

אמר המלך: "לך מהר ועשה למורדכי את כול מה שאמרת."

כך בדיוק היה.

פרק ז: הצלת היהודים

אחרי כול זה באו אחשוורוש והמן אל המשתה השני שאסתר ערכה לכבודם.

שוב שאל המלך: "מה לך אסתר ומה בקשתך? עד חצי המלכות אתן לך."

ענתה אסתר: "אני ובני עמי זקוקים לעזרה שלך. סיינו בסכנה גדולה בגלל המן!"

המלך כעס מאוד ויצא להירגע בגינת הבית. המן התחנן בפני אסתר

שתציל אותו, ובדיוק באותו רגע

המלך חזר מגינת הבית וראה את המן ליד אסתר. הוא שוב כעס מאוד!

בעודו חושב איך להעניש את המן אמר אחד המשרתים: "הנה העץ אשר

עשה המן למורדכי."

אמר המלך: "תלו עליו את המן!"

פרק ח': ומורדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות ועטרת זהב

ביום ההוא, סיפרה אסתר למלך את סודה - שהיא יהודייה ושמורדכי איננו סתם איש, אלא בן דודה. המלך הסיר את טבעתו ונתן אותה למורדכי, שהיה עקשיו איש חשוב מאוד בממלכת פרס ומדי. באותו היום המלך ביטל את הפקודה של המן הרשע, ומורדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות ועטרת זהב, והעיר שושן צהלה ושמחה. ליהודים הייתה אורה ושמחה ושושון ויקר.

פרק ט: י"ד באדר- יום משתה ושמחה

אז ישבו אסתר ומורדכי לכתוב את איגרת (מכתב) הפורים ובו כול הסיפור שסיפרנו עקשיו, על החודש העצוב שהפך לחודש של אור, של שמחה ושושון. הם גם כתבו שהימים י"ג- י"ד באדר יהיו ימי משתה ושמחה, ומשלח מנות איש לרעהו, ומתנות לאבנים. הם שלחו את האיגרת אל כול היהודים בממלכה. כדי לזכור את שמחת הפור שהתהפך קוראים לימים האלה, מאז ועד היום, חג פורים.

